

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسئله ایندولوژیک

درویش وردک

۱۱ جنوری ۲۰۱۷

دوه شپیتیم مجلس (په توحیدکی)

شپیرمه برخه

شیخ عبدالقادر (رضی الله تعالی عنه) وړاندی داسی وفرمایل:

(ای دخدای بنده) ستا اعمال په درستو اومحکمو پښتو اوینست ندی استواره، په ناچاره به یی دیوالونه ونړیری، ستا دکروبنست بدعت اوگمراهی ده اوبنیان یی ریا اونفاق، څرنکه دغه ډول مانی روغه پاتیری؟ دغه هوی ده اوهوس. دنفس په غوښتنه خوری، څکی، واده کوی اوددنیا مال ټولوی، دصالح نیت درلودونکی نه یی، دا مومن دی چی په ټولو احوالاتو کی دصالح نیت درلودونکی دی، خورداوخوراک اوجامی بالاخره ټول ژوند یی داخدای په امردی، په دنیا اواخرت که دخدای په لټه کی دی، په دنیا کی دشرعی په پیروی اوپه آخرت کی پرته له واسطی، دادنیا اودورانی سرعت یی پیژنی، نوڅکه له هغی کناره کوی، خبره برخه دشرعی په حکم ترلاسه کوی، ولی زره یی له هغی دبی نیازی اظهارکوی، اوهغی ته په نه پاملرنه سره تری ټښتی، دغه دده حال دی په دنیا کی، اوپه آخرت کی سترگی وجنت ته نه پرانیزی ترڅوچی دلقاءالله په موهبت سره نائل شی، دجنت له نعمتونو هم پرته دخدای له امره گټه نه پورته کوی، همداسی چی انبیاء اومرسلین اوشهیدان اوصالحین هم دجنت له نعمتونو څخه یوازی دخدای په امرگټه پورته کوی اوتری استفاده کوی.

هرکله که ددخدای عزوجل تقوی درلوده په ټولو اموراتوکی به دی فرج اوپراخی راشی. آیا دحق سبحانه وینا دی نده اوریدلی چی فرمایلی یی دی: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) - «هرچا چی دخدای تقوی غوره کړه، نوپاک خدای به ورته په چارو کی پراخوالی اعطاء کړی، اوله هغه ځایه به روزی ورکړی چی تصویری هم نکوی. سوره طلاق آیه ۲». دغه آیه شریفه په خلکو دتکیی کولو ټولی دروازی دمومن پرمخ تری، اوزیری ورکوی چی متوکلانو ته فرج اوپراخی اعطاء کوی.

زه له تاسوسره څرنکه چلند وکړم؟ څومره ډیرمی ویلی:

« **لقد سمعت لונادیت حیا** **ولکن لاحیة لمن تنادی** » - (که دحیات درلودونکی وی، هغه څه چی درته وویل شول، اوریدلی به دی و، ولی هغه ته چی ناری وهل کیږی! ژوندی ندی!) - زره دی دایمان له نوره تش دی، له ایقانه څخه پکی خبرهم نشته، له علم اومعرفت څخه بی بهری یی، سرتراپیه هوی اوهوس نیولی یی، نوڅکه تاته خبری کول

دعمرتباہ کول دی. ای دمنافقینو دلگی! تاسو په خلکو په تکیه خوشحاله یاست اوراضی، توکل مو یوازی په ژبه دی نه په زړه، نوڅکه زما زړه ستاسو سره له کینی ډک دی، البته دادخدای درضا دجلبولو اودهغی داوامروپه ترسره کولو سره. که مو مزاحمت پری نینود ستاسو پوشالین کورونه اوفکرونو ته به اورواچوم!

لویه خدای زما اودخپل قهرترمنځ بیلتون راوله، لویه خدایه مونږ په خپل لطف او عنایت سره دمعاصینو له ارتکاب څخه منع کړه. آمین!

(ای دخدای بنده) هرکله که دخدای په ذکر، اوتقوی اوتوحید دی هم مخکی دبللو له راتلوکمال ته ورسید، دبلا دنزول پرمحال به درته ووايي: (یانارکونی بردا وسلاما).

لویه خدایه په خپل رحمت سره زمونږ سره داسی عمل وکړه چی ستا له بزرگواری اوکرم څخه هیله لرو، هرڅه کی یی ورتیا هم ونلرو.

دعارف ادب همدوره دستاینی وردی څومره چی توبه له بښونکی سره گټوره ده. عارف خدای ته دنیردی کسانو څخه دی، اودادب اومعرف درلودونکی دی، ځکه هرڅوک چی په جهل اوانادانی سره پادشاه ته نیردی شو، دخپل هلاکت موجبات یی برابرکړی دی. په حسن ادب سره کیدای شی چی دنیا اودهغی نعمتونو ته دزړه په سترگوونه کتل شی.

مومن بنده هغه دی چی له گناهونو اوزلاتو یی توبه ایستلی وی، لمونځ روژه اوتهدکوی، له حلال اومشروع کسب اوکارڅخه ژوند کوی، په کاراوکسب کی هم په ویره کی دی چی مبدا له حراموسره مخ نشی، اوپه دی ډول دی چی پاکیری، اوپه مداومت سره دزهد مقام ته رسیږی، اوبالاخره دعارف رتبه اومنزلت درک کوی، اوله خلکو په اتکاء څخه خلاص اوخالق ته وصل شوی، اوداسرارو په عالم کی له انبیانو او اصفیاسره هم ناستی اوانیس دی.

وای پرتا! ته له دغو عواملو بیخبره یی، خدای نه پیژنی، پس دخدای دوستی دعوه مکوه، ته ددشتمنواوسلاطینوله زوراوخواک څخه بل څه نه پیژنی، له توکل څخه استفاده نکوی، خورد اوخوراک دی حرام دی، نه پوهیږی چی دین داعاشی وسیله گرځول حرام دی؟ ته منافق اودروغجن یی، اوزه دمنافقینو دښمن، زما دوینا کلند ددی منافقینو کورونه ورنوی، او هغه دروغجن مدعی له منځه وری. پوه اوسه چی دمنافق سره کومه وسله نشته چی په هغی کاراواروکړی، داسی مرکب نلری چی دخلق اوخالق اوظاهر اوباطن ترمنځ غوټی ووهی.

دآفاتوپه محال دی چی دایمان قدرت روښانه کیږی، دتوحید اویقین او عمل اثر دبللو په وخت څرگندیږی، ایمان دادعاگواه دی. مومن له خدایه ویریری، اوزره یی هغی ته امیدواره دی، یوازی دهغی درگاه ته دغوښتنی لاسونه پورته کوی.

تاخرنگه تراوسه دغه عزوجل خدای ندی پیژندلای؟! هرچاچی دنیا وپیژنده هغه یی ترک کړه، اهرچاچی آخرت وپیژنده، گوری چی هغه هم مخلوق دی، پس هغه هم ترک کوی، اویوازی ددنیا اواخرت خالق ته وصل کیږی، او هغه دواړه یی په نظرکی بی ارزښته کیږی، اودخالق عظمت یی په سترگواوزره کی ځای نیسی، ټول خلک یی ترسترگودمیرپانوپه څیروی، دوی دداسی ماشومانو په څیرگوری چی په خاوروکی لوبی کوی، پادشاهان اوفرمانرویان گوری چی معزول کیږی، بدایان گوری چی په کبر اوغرورکی غرق دی اوله خدایه لیری، زه هم تاسو گورم چی په کتاب اوستوتوباندی په جهل اوناپوهی سره دصالحینو ویناوو ته اعتناء نکوی. پوه شی چی که موله کتاب اوستنوڅخه پیروی وکړه نوعائب به وگوری. دهغو جزاء چی له کتاب اوستنوڅخه پیروی نکوی په دنیا کی فقر اوبلا ده، فقر اوبلا پرته له صیرڅخه، ځکه فقر اوبلا له صبر سره نعمت دی، اوقرب ته درسیدوموجب .

زما دوینا بازارکساد نه منی، ځکه دهوی او هوس له مخی نده. داآخزمان دی، دنفاق بازار رونق پیدا کړی، اوزه ددین په ټینګوالی کی همداسی چی دخدای اورسول امردی اودتابعینو(علیهم السلام) ، زیارباسم. نن ستاسو دپیرو معبود دینار اودرهم دی، اودموسی علیه السلام دقوم پشان دخوسکی په پالنه لگیایاست، ستاسو دپرستش خوسکی ستاسو دینار اودرهم دی.

وای پرتا! څرنګه له دغه سلطان څخه دخای اومقام هیله لری چی باوردی پری کړی. نه پوهیږی چی دیرژربه معزول اوله کاره به ګوښه شی، هرکله که هغه ومړ، خای اومقام او شتمنی به یی هم له منځه لاړه شی، دقبر په تیاره کوټه کی به خای ونیسی، هلته چی دویږی او وحشت اویوازیتوب خای دی، وجود به یی دچینجیواومیریانوخوراک شی. هرڅوک چی دنیک عمل اونیت خاوند و، عزوجل خدای هغی ته پاملرنه کوی. پس پر هغه چاچی داسی معزول اودفناکیدوسره مخ وی ، تکیه مکوه. دمومن همت له ځمکی اواسمانه اودځمکی داهل څخه اوچت تللی، ځکه پوهیږی چی لورهمته انسان خدای ته ګران دی، اومومن په دی همت سره دحق پروراندی رسیدای شی، په سجده پریوزی اوباطن یی هم الهام اخلی، اوپه دنیا اواخرت کی فرمانروا اومقرب ګرځی.

(ای قومه) دخدای دنعمتونو شکرانه پر خای کړی، او هغه پرته له خدایه له بله مه ګڼی، آیا نه مودی اوریدلی: **(وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ)** - «هر نعمت چی تاسوته درکړل شی، له خدای دی. سوره نحل آیه ۵۳».

فقیران ولتوه او هغوی پیدا کړه، دوی له هغه څه چی په لاس کی لری بهره مندره، ولی هوبنیار اوسه چی ځانونه یی دفقیرانو په جاموکی نه وی دننه کړی، چی په زاریواوژراو سره درینستینو فقیرانو حق تباہ کوی، هرکله که له یوه ددوی سره مخ شوی، له زره څخه دی فتوی وغواړه اووګوره چی آیا زره دی دهغه په فقرګواهی ورکوی اوکه نه؟ مومن لره نښانونه دی، اوله هغی جملی څخه هغه خدایی نوردی چی دده په زره کی خای لری، هغه نور چی پری لیدل کوی.

وای پرتا! ته سست او ټنبل یی، نوځکه څه په لاس کی نلری، ګاونډیانو او ورونیو دی سفرونه وکړل اوکتی یی وکړی، ولی ته په خپل خای کی ناست یی. دیرژربه هغه څه چی په لاس کی لری تباہ شی اونوروته به ارشی.

وای پرتا! دحق په لاره کی زیارویاسه، اوځان په سرنوشت سره مه غلوه، آیا دخدای پاک خبره دی نده اوریدلی: **(وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا)** - «هغوی چی زمونږ په لاره کی کوښښ وکړ، خپلی لاری موورته وښوودی. سوره بقره آیه ۲۱۸».

کوښښ وکړه اوپر خدای متوکل اوسه، اوپوه شه چی ټول امورات دهغه دقدرت په لاسوکی دی، همداسی چی خپله یی فرمایلی دی: **(وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ)** - «داسی څه نشته چی خزانی یی زمونږ سره نه وی، اومونږ هغه په معینه اندازه نازلو. سوره حجر آیه ۲۱» وروسته له دی شریف آیت څخه بل څه باقی نه پاتیری، ای ددینار اودرهم طالبه، هغه داسی شیان دی چی دخدای په لاس کی دی، غیرله خدایه هغه مه غواړه، دشړک په ژبه دنیاز لاسونه خلکوته مه اوردوه.

لویه خدایه، ای دافریدگانو آفریدګاره، ای مسبب الاسبابه، مونږ دشړک اوپرخلکو دتکیی له قیده وژغوره!

«وَاتَّبِعْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ» آمین